

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 199/2006

z dnia 3 lutego 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 466/2001 ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy dla niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych w odniesieniu do dioksyn i dioksynopodobnych PCB

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 466/2001⁽²⁾ ustala najwyższe dopuszczalne poziomy dla niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych.
- (2) Temin „dioksyny”, przywołany w niniejszym rozporządzeniu, obejmuje grupę 75 polichlorowanych dibenzop-diooksyn („PCDD”) oraz grupę 135 polichlorowanych dibenzofuranów („PCDF”), z których 17 ma działanie toksyczne. Polichlorowane bifenyly („PCB”) stanowią grupę 209 różnych kongenerów, które mogą być podzielone, ze względu na swoje właściwości toksykologiczne, na dwie grupy: niewielka ich liczba wykazuje własności toksykologiczne podobne do dioksyn i dlatego są one nazywane „dioksynopodobnymi PCB”. Większość z nich nie wykazuje toksyczności „dioksynopodobnej”, lecz ma inny profil toksykologiczny.
- (3) Każdy kongener dioksyn lub dioksynopodobnych PCB prezentuje inny poziom toksyczności. Aby móc podsumować toksyczność tych różnych kongenerów, w celu ułatwienia oceny ryzyka i kontroli regulacyjnej wprowadzona została koncepcja współczynników równoważności toksycznej („TEF”). Oznacza to, że wyniki analizy odnoszące się do poszczególnych kongenerów dioksyn i dioksynopodobnych PCB są wyrażone w postaci jednej jednostki wartościującej: „Równoważnik toksyczny TCDD” („TEQ”).

(4) W dniu 30 maja 2001 r. Komitet Naukowy ds. Żywności (SCF) wydał opinię w sprawie oceny ryzyka dioksyn i dioksynopodobnych PCB w żywności, aktualizując swoją opinię w tej sprawie z dnia 22 listopada 2000 r.⁽³⁾ w oparciu o nowe informacje naukowe dostępne od czasu wydania poprzedniej opinii. SCF ustalił dopuszczalną tygodniową dawkę („TWI”) dla dioksyn i dioksynopodobnych PCB na 14 pg WHO-TEQ/kg masy ciała. Szacunki dotyczące narażenia wskazują, że u znacznej części populacji Wspólnoty w pokarmie przekraczana jest dopuszczalna tygodniowa dawka. Dla pewnych grup ludności w niektórych krajach ryzyko może być większe ze względu na szczególne nawyki żywieniowe.

(5) Z toksykologicznego punktu widzenia, wszelkie ustalone poziomy powinny dotyczyć zarówno dioksyn, jak i dioksynopodobnych PCB, jednakże w 2001 r. najwyższe dopuszczalne poziomy ustalono jedynie dla dioksyn, a nie dla dioksynopodobnych PCB, ponieważ dostępne dane dotyczące obecności dioksynopodobnych PCB były bardzo ograniczone. W międzyczasie jednak udostępniono więcej danych dotyczących obecności dioksynopodobnych PCB.

(6) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 466/2001 Komisja miała dokonać przeglądu przepisów dotyczących dioksyn w świetle nowych danych na temat obecności dioksyn i dioksynopodobnych PCB, w szczególności w celu włączenia dioksynopodobnych PCB do poziomów, jakie mają zostać ustalone.

(7) Wszystkie podmioty w łańcuchu żywnościowym i paszowym nadal muszą dokładać wszelkich starań i podejmować niezbędne działania w celu ograniczenia obecności dioksyn i dioksynopodobnych PCB w paszy i żywności. Rozporządzenie (WE) nr 466/2001 stanowi, odpowiednio, że najwyższe dopuszczalne poziomy powinny zostać poddane kolejnemu przeglądowi najpóźniej do dnia 31 grudnia 2006 r. w celu znacznego ich obniżenia i ewentualnego ustalenia najwyższych dopuszczalnych poziomów dla innych środków spożywczych. Biorąc pod uwagę czas niezbędny do otrzymania danych z monitorowania, wystarczających do ustalenia znacznie niższych poziomów, należy ten termin przedłużyć.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 16.3.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1822/2005 (Dz.U. L 293 z 9.11.2005, str. 11).

⁽³⁾ Opinia Komitetu Naukowego ds. Żywności w sprawie oceny ryzyka dioksyn i dioksynopodobnych PCB w żywności wydana dnia 30 maja 2001 r. – wersja zaktualizowana oparta na nowych informacjach naukowych dostępnych od czasu przyjęcia przez SCF opinii z dnia 22 listopada 2000 r. (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scf/out90_en.pdf).

- (8) Proponuje się ustalić najwyższe dopuszczalne poziomy sumy dioksyn i dioksynopodobnych PCB wyrażonej w równoważnikach toksyczności Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), przy zastosowaniu WHO-TEF, gdyż jest to najbardziej odpowiednie podejście z toksykologicznego punktu widzenia. W celu zapewnienia płynnego przejścia do nowych zasad w okresie przejściowym oprócz nowo ustalonych poziomów sumy dioksyn i dioksynopodobnych PCB nadal powinno się stosować dotychczas obowiązujące poziomy dioksyn. Środki spożywcze wymienione w sekcji 5 załącznika I muszą w tym okresie spełniać wymagania dotyczące najwyższych dopuszczalnych poziomów dioksyn i najwyższych dopuszczalnych poziomów sumy dioksyn i dioksynopodobnych PCB. Do dnia 31 grudnia 2008 r. zostanie rozpatrzona kwestia zrezygnowania z odrębnego najwyższego dopuszczalnego poziomu dla dioksyn.
- (9) Bardzo ważne jest, aby wyniki analiz były przekazywane i interpretowane w sposób jednolity w celu zapewnienia zharmonizowanej metody wdrożenia w całej Wspólnocie. Dyrektywa Komisji 2002/69/WE z dnia 26 lipca 2002 r. ustanawiająca metody pobierania próbek i metody analizy do celów urzędowej kontroli dioksyn i oznaczania dioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w środkach spożywczych⁽¹⁾ stanowi, że partię należy uznać za niezgodną z ustanowionym najwyższym dopuszczalnym poziomem, jeżeli wyniki analiz potwierdzone po przeprowadzeniu powtórnej analizy i wyliczone jako średnia przynajmniej z dwóch odrębnych oznaczeń ponad uzasadnioną wątpliwość przekraczają najwyższy dopuszczalny poziom, biorąc pod uwagę niepewność pomiaru. Istnieją różne możliwości szacowania niepewności rozszerzonej⁽²⁾.
- (10) W celu stymulowania proaktywnego podejścia do zmniejszenia obecności dioksyn i dioksynopodobnych PCB w żywności i paszy w zaleceniu Komisji 2002/201/WE z dnia 4 marca 2002 r. w sprawie zmniejszenia obecności dioksyn, furanów i PCB w paszy i żywności⁽³⁾ określono progi podejmowania działań. Progi podejmowania działań są narzędziem dla właściwych władz i podmiotów gospodarczych umożliwiającym wyodrębnienie przypadków wymagających zidentyfikowania źródła zanieczyszczeń i podjęcia odpowiednich działań, aby je zredukować lub zlikwidować. Ponieważ źródła dioksyn i dioksynopodobnych PCB są różne, należy ustalić odrębne progi podejmowania działań z jednej strony dla dioksyn, a z drugiej strony dla dioksynopodobnych PCB. W związku z tym zalecenie 2002/201/WE zostanie odpowiednio zmienione.
- (11) Finlandii i Szwecji przyznano odstępstwa zezwalające na wprowadzanie do obrotu pochodzących z rejonu Bałtyku i przeznaczonych do spożycia na terytorium tych państw ryb, zawierających poziomy dioksyn przekraczające poziomy ustalony w pkt 5.2 sekcji 5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 466/2001. Te Państwa Członkowskie spełniły warunki dotyczące zapewnienia konsumentom informacji o zaleceniach dietetycznych. Każdego roku informują one Komisję o wynikach prowadzonego przez siebie monitorowania poziomów dioksyn w rybach z rejonu Bałtyku i powiadamiają o środkach podjętych w celu zmniejszenia narażenia ludności na dioksyny z ryb z rejonu Bałtyku.
- (12) Z rezultatów monitorowania poziomów dioksyn i dioksynopodobnych PCB prowadzonego przez Finlandię i Szwecję wynika, że należy przedłużyć okres przejściowy, w którym obowiązują odstępstwa przyznane tym Państwom Członkowskim. Odstępstwa te należy jednak ograniczyć do niektórych gatunków ryb. Powinny one mieć zastosowanie do najwyższych dopuszczalnych poziomów dioksyn i najwyższych dopuszczalnych poziomów sumy dioksyn i dioksynopodobnych PCB ustalonych w pkt 5.2 sekcji 5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 466/2001.
- (13) Zmniejszenie wynikającego ze spożycia żywności narażenia ludności na dioksyny i dioksynopodobne PCB jest ważne i konieczne dla zapewnienia ochrony konsumentów. Ponieważ zanieczyszczenie żywności jest bezpośrednio zależne od zanieczyszczenia paszy, należy przyjąć jednolite podejście, aby zmniejszyć występowanie dioksyn i dioksynopodobnych PCB w poszczególnych ogniwach łańcucha żywnościowego, począwszy od materiałów paszowych poprzez zwierzęta służące do produkcji żywności do ludzi. Aby znacznie zmniejszyć obecność dioksyn i dioksynopodobnych PCB w paszy i żywności stosuje się proaktywne podejście, dlatego najwyższe dopuszczalne poziomy należy poddać przeglądowi w określonym terminie w celu ustalenia niższych poziomów. W związku z powyższym najpóźniej do dnia 31 grudnia 2008 r. zostanie rozpatrzona kwestia znacznego obniżenia najwyższych dopuszczalnych poziomów sumy dioksyn i dioksynopodobnych PCB.
- (14) Podmioty gospodarcze muszą dołożyć starań, aby skutecznie zwiększyć swoje zdolności w zakresie usuwania dioksyn, furanów i dioksynopodobnych PCB z oleju ze zwierząt morskich. Znacznie niższe poziomy, których ustalenie zostanie rozpatrzone do 31 grudnia 2008 r., będą oparte na możliwościach technicznych najskuteczniejszej procedury usuwania zanieczyszczeń.
- (15) Odnośnie do ustalenia najwyższych dopuszczalnych poziomów dla innych środków spożywczych do dnia 31 grudnia 2008 r., szczególną uwagę należy zwrócić na potrzebę ustalenia konkretnych, obniżonych najwyższych dopuszczalnych poziomów dioksyn i dioksynopodobnych PCB w żywności dla niemowląt i małych dzieci w świetle danych z monitorowania otrzymanych w toku realizacji programów monitorowania dioksyn i dioksynopodobnych PCB w żywności dla niemowląt i małych dzieci w latach 2005, 2006 i 2007.
- (16) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 466/2001.

(1) Dz.U. L 209 z 6.8.2002, str. 5. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 2004/44/WE z dnia 13 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 113 z 20.4.2004, str. 17).

(2) Informacje na temat różnych sposobów szacowania niepewności rozszerzonej i wartości niepewności pomiaru można znaleźć w raporcie „Raport na temat relacji między wynikami analiz, niepewnością pomiaru, współczynnikami odzysku i przepisami prawodawstwa UE dotyczącego żywności i paszy” – http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf

(3) Dz.U. L 67 z 9.3.2002, str. 69.

- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 466/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W drodze odstępstwa od ust. 1, Finlandia i Szwecja są upoważnione, podczas okresu przejściowego przedłużonego do dnia 31 grudnia 2011 r., do wprowadzania do obrotu łososia (*Salmo salar*), śledzia (*Clupea harengus*), minoga rzecznoego (*Lampetra fluviatilis*), pstrąga (*Salmo trutta*), pstrąga źródlanego (*Salvelinus* spp) i sielawy (*Coregonus albula*) pochodzących z rejonu Bałtyku, przeznaczonych do konsumpcji na terytorium tych państw, z poziomem dioksyn oraz/lub poziomem dioksynopodobnych PCB przekraczającym poziomy ustalony w pkt 5.2 sekcji 5 załącznika I, pod warunkiem że istnieje system, który zapewnia konsumentom pełną informację o zaleceniach dietetycznych dotyczących ograniczenia konsumpcji ryb z rejonu Bałtyku przez najbardziej narażone grupy ludności w celu uniknięcia potencjalnych zagrożeń dla zdrowia.

Do dnia 31 marca każdego roku Finlandia i Szwecja informują Komisję o otrzymanych w ubiegłym roku wynikach prowadzonego przez nie monitorowania poziomów dioksyn i dioksynopodobnych PCB w rybach z rejonu Bałtyku oraz składają sprawozdanie o środkach podjętych w celu zmniejszenia narażenia ludności na dioksyny i dioksynopodobne PCB z ryb z rejonu Bałtyku. Finlandia i Szwecja kontynuują wdrażanie niezbędnych działań w celu zapewnienia, aby ryby i produkty rybne niespełniające wymagań pkt 5.2 sekcji 5 załącznika I nie były wprowadzane do obrotu w pozostałych Państwach Członkowskich.”;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 lutego 2006 r.

- b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Najwyższe dopuszczalne poziomy określone w załączniku I odnoszą się do jadalnej części wymienionych środków spożywczych, o ile w tym załączniku nie określono inaczej.”;

- 2) artykuł 4a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4a

W odniesieniu do dioksyn oraz sumy dioksyn i dioksynopodobnych PCB w produktach, o których mowa w sekcji 5 załącznika I, zabrania się:

- a) mieszania produktów spełniających wymagania dotyczące najwyższych dopuszczalnych poziomów z produktami przekraczającymi te najwyższe dopuszczalne poziomy;
- b) wykorzystywania produktów niespełniających wymagań dotyczących najwyższych dopuszczalnych poziomów jako składników do wytwarzania innych środków spożywczych.”;

- 3) w art. 5 skreśla się ust. 3;

- 4) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 4 listopada 2006 r.

W odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów sumy dioksyn i dioksynopodobnych PCB niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do produktów, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 4 listopada 2006 r. zgodnie z obowiązującymi przepisami. Obowiązek udowodnienia, kiedy produkty zostały wprowadzone do obrotu, spoczywa na przedsiębiorstwie spożywczym.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Sekcja 5 załącznika I rozporządzenia (WE) nr 466/2001 otrzymuje brzmienie:

„**Sekcja 5. Dioksyny** [suma polichlorowanych dibenzo-p-dioksyn (PCDD) oraz polichlorowanych dibenzofuranów (PCDF), wyrażona w równoważnikach toksyczności Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) przy zastosowaniu współczynników równoważności toksycznej WHO-TEF (*toxic equivalency factors*, 1997), jak również suma dioksyn i dioksynopodobnych PCB (suma polichlorowanych dibenzo-p-dioksyn (PCDD), polichlorowanych dibenzofuranów (PCDF) i polichlorowanych bifenyli (PCB), wyrażona w równoważnikach toksyczności Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), przy zastosowaniu współczynników równoważności toksycznej WHO-TEF z 1997 r. (1))

Żywność	Najwyższe dopuszczalne poziomy Suma dioksyn i furanów (WHO-PCDD/F-TEQ) (*)	Najwyższe dopuszczalne poziomy Suma dioksyn, furanów i dioksynopodobnych PCB (WHO-PCDD/F-PCB-TEQ) (*)	Metody pobierania próbek i wymagania dotyczące metod analizowania
5.1.1. Mięso i produkty mięsne (**)			Dyrektywa 2002/69/WE (****)
– przeżuwaczy (bydło, owce)	3,0 pg/g tłuszczu (***)	4,5 pg /g tłuszczu (***)	
– drobiu i dzicyzny hodowlanej	2,0 pg/g tłuszczu (***)	4,0 pg/g tłuszczu (***)	
– świń	1,0 pg/g tłuszczu (***)	1,5 pg/g tłuszczu (***)	
5.1.2. Wątroba i produkty pochodne zwierząt łądowych	6,0 pg/g tłuszczu (***)	12,0 pg/g tłuszczu (***)	
5.2. Mięso z mięśni ryb i produkty rybołówstwa i produkty z nich, z wyjątkiem węgorza (****) (*****)	4,0 pg/g żywej wagi	8,0 pg/g żywej wagi	Dyrektywa 2002/69/WE (****)
– Mięso z mięśni węgorza (<i>Anguilla anguilla</i>) i produkty z niego	4,0 pg/g żywej wagi	12,0 pg/g żywej wagi	
5.3. Mleko (*****) i przetwory mleczne, włącznie z tłuszczem maslanym	3,0 pg/g tłuszczu (***)	6,0 pg/g tłuszczu (***)	Dyrektywa 2002/69/WE (****)

(1) Współczynniki równoważności toksycznej (WHO-TEF) przyjęte w celu oceny ryzyka dla zdrowia ludzkiego na podstawie wniosków z posiedzenia Światowej Organizacji Zdrowia, które odbyło się w Sztokholmie, Szwecja, w dniach 15–18 czerwca 1997 r. (Van den Berg i wsp., (1998) Toxic Equivalency Factors (TEFs) for PCBs, PCDDs, PCDFs for Humans and for Wildlife. *Environmental Health Perspectives*, 106(12), 775).

Kongener	Wartość TEF	Kongener	Wartość TEF
Dibenzo-p-dioksyny (»PCDD«)		Dioksynopodobne PCB	
2,3,7,8-TCDD	1	Non-orto PCB + mono-orto PCB	
1,2,3,7,8-PeCDD	1	Non-orto PCB	
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB 169	0,01
OCDD	0,0001		
Dibenzofurany (»PCDF«)		Mono-orto PCB	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,0001
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB 114	0,0005
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB 118	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,0001
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0001		

Użyte skróty oznaczają: T = tetra; Pe = penta; Hx = heksta; Hp = hepta; O = okta; CDD = chlorodibenzodoksyna; CDF = chlorodibenzofuran; CB = chlorobifenyl.

Żywność	Najwyższe dopuszczalne poziomy Suma dioksyn i furanów (WHO-PCDD/F-TEQ) (*)	Najwyższe dopuszczalne poziomy Suma dioksyn, furanów i dioksynopodobnych PCB (WHO-PCDD/F-PCB-TEQ) (*)	Metody pobierania próbek i wymagania dotyczące metod analizowania
5.4. Kurze jaja i produkty jajeczne (*****)	3,0 pg/g tłuszczu (***)	6,0 pg/g tłuszczu (***)	Dyrektywa 2002/69/WE (****)
5.5. Oleje i tłuszcze – tłuszcz zwierzęcy -- z przeżuwaczy -- z drobiu i dziczyzny hodowlanej -- ze świń -- mieszany tłuszcz zwierzęcy – Olej roślinny i tłuszcze – olej ze zwierząt morskich (olej z ryb, olej z wątrobek rybich i oleje z innych organizmów morskich przeznaczonych do spożycia przez ludzi)	3,0 pg/g tłuszczu 2,0 pg/g tłuszczu 1,0 pg/g tłuszczu 2,0 pg/g tłuszczu 0,75 pg/g tłuszczu 2,0 pg/g tłuszczu	4,5 pg/g tłuszczu 4,0 pg/g tłuszczu 1,5 pg/g tłuszczu 3,0 pg/g tłuszczu 1,5 pg/g tłuszczu 10,0 pg/g tłuszczu	Dyrektywa 2002/69/WE (****)

(*) Górne granice stężeń: górne granice stężeń są obliczone przy założeniu, że wszystkie wartości różnych kongenerów poniżej granicy oznaczalności są równe granicy oznaczalności.

(**) Mięso bydła, owiec, świń, drobiu i dziczyzny hodowlanej, według definicji w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 139 z 30.4.2004. Wersja w brzmieniu poprawionym w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22), z wykluczeniem podrobów jadalnych zgodnie z definicją w tym załączniku.

(***) Najwyższe dopuszczalne poziomy nie odnoszą się do artykułów żywnościowych zawierających < 1 % tłuszczu.

(****) Dz.U. L 209 z 6.8.2002, str. 5. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/44/WE (Dz.U. L 113 z 20.4.2004, str. 17).

(*****) Mięso z mięśni ryb i produkty rybołówstwa według definicji kategorii a), b), c), e) i f) wyszczególnionych w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.). Najwyższy dopuszczalny poziom odnosi się do skorupiaków, z wykluczeniem brązowego mięsa krabów oraz mięsa głowy i tułowia homarów i podobnych dużych skorupiaków (*Nephropidae and Palinuridae*) oraz do głowonogów bez wnętrzości.

(*****) Jeśli ryba ma być spożyta w całości, najwyższy dopuszczalny poziom odnosi się do całej ryby.

(*****) Mleko (surowe mleko, mleko do produkcji przetworów mlecznych oraz mleko poddane obróbce cieplnej, według definicji załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

(*****) Jaja kurze i produkty jajeczne według definicji w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004."